

Ustalając wynagrodzenie inkasenta - pracownika Urzędu Gminy, Rada działała sprzecznie z postanowieniem art. 31 ustawy - Ordynacja podatkowa. W przypadku bowiem inkasenta - pracownika Urzędu to kierownik tej jednostki - Wójt jest uprawniony z mocy wspomnianego przepisu do wyznaczenia osoby, która w imieniu inkasenta będzie pobierała opłatę targową, i do określenia sposobu wynagradzania za te czynności. Przepis art. 31 ustawy - Ordynacja podatkowa stanowi bowiem, iż „Osoby prawne oraz jednostki organizacyjne niemające osobowości prawnej, będące płatnikami lub inkasentami, są obowiązane wyznaczyć osoby, do których obowiązków należy obliczanie i pobieranie podatków oraz terminowe wpłacanie organowi podatkowemu pobranych kwot, a także zgłosić właściwemu miejscowo organowi podatkowemu imiona, nazwiska i adresy tych osób. Zgłoszenia należy dokonać w terminie wyznaczonym do dokonania pierwszej wpłaty, a w razie zmiany osoby wyznaczonej - w terminie 14 dni od dnia, w którym wyznaczono inną osobę”.

Kolegium Izby wskazuje, że prawa i obowiązki inkasenta oraz zakres odpowiedzialności wynikają z przepisów ustawy - Ordynacja podatkowa, zatem jest to stosunek publicznoprawny, a stosunki między pracodawcą i pracobiorcą są stosunkami cywilnoprawnymi, które reguluje Kodeks pracy.

Ponadto Kolegium Izby wskazuje, iż w przypadku wskazania jako inkasenta jednostkę budżetową (Urząd Gminy) ustalanie wynagrodzenia za inkaso jest bezzasadne. Bowiem zgodnie z art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 30 czerwca 2005 r. o finansach publicznych (Dz.U. Nr 249, poz. 2104 ze zm.) jednostkami budżetowymi są takie jednostki organizacyjne sektora finansów publicznych, które pokrywają swoje wydatki bezpośrednio z budżetu, a pobrane dochody odprowadzają na rachunek budżetu jednostki samorządu terytorialnego.

Biorąc powyższe na uwagę Kolegium Izby orzekło jak w sentencji uchwały.

Przewodnicząca Kolegium
Regionalnej Izby Obrachunkowej
w Poznaniu
(-) Grażyna Wróblewska

Pouczenie: Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu w terminie 30 dni od daty doręczenia, za pośrednictwem Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Poznaniu.

621

UCHWAŁA Nr 18/1075/2009 KOLEGIUM REGIONALNEJ IZBY OBRACHUNKOWEJ W POZNANIU

z dnia 2 grudnia 2009 r.

Na podstawie art. 18 ust. 1 pkt 1 i art. 11 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 7 października 1992 r. o regionalnych izbach obrachunkowych (Dz.U. z 2001 r. Nr 55, poz. 577 ze zm.) oraz art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 ze zm.) Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Poznaniu orzeka nieważność uchwały Nr XXXVI/287/2009 Rady Miejskiej w Wyrzysku z dnia 27 października 2009 r. zmieniająca uchwałę w sprawie zwolnienia z podatku od nieruchomości

Uzasadnienie

Przedmiotową uchwałą doręczoną tutejszej Izbie w dniu 4 listopada 2009 r. Rada Miejska w Wyrzysku, powołując się na przepisy art. 18 ust. 2 pkt 8 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 ze zm.) oraz art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz.U. z 2006 r. Nr 121, poz. 844 ze zm.) postanowieniem §1 wprowadziła dodatkowe zwolnienie od podatku od

nieruchomości określone w uchwale Rady Miejskiej w Wyrzysku z dnia 30 listopada 2007 r. w sprawie zwolnienia z podatku od nieruchomości.

Regionalna Izba Obrachunkowa w Poznaniu na podstawie art. 61 §1 i 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeksu postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 ze zm.) w związku z art. 91 ust. 5 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym zawiadomiła przedstawiciela Gminy o wszczęciu postępowania nadzorczego w odniesieniu do ww. uchwały z powodu sprzeczności jej postanowień z przepisami prawa, wyznaczając jednocześnie termin badania na dzień 2 grudnia 2009 r.

Rozpoznając sprawę na posiedzeniu w dniu 2 grudnia 2009 roku Kolegium Izby ustaliło i zważyło, co następuje:

Rada Gminy postanowieniem §1 przedmiotowej uchwały wprowadziła zwolnienie od podatku od nieruchomości: „budynków, budowli lub ich części oraz gruntów zajętych na potrzeby bezpieczeństwa publicznego przez organy ochrony prawnej”.

Podstawę prawną do udzielania przez radę gminy zwolnień od podatku od nieruchomości stanowi

art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych. Zgodnie z tym przepisem rada gminy, w drodze uchwały, może wprowadzić inne zwolnienia przedmiotowe niż określone w ustawie. Postanowienia tego artykułu muszą być interpretowane ściśle, bowiem zwolnienie podatkowe stanowi odstępstwo od zasady powszechności i równości opodatkowania. Mając zatem na uwadze delegację ustawową, rada gminy może wprowadzić zwolnienia określonych przedmiotów opodatkowania takich jak np. budynek, grunt, budowla. Jeżeli zwolnienie dotyczy tak określonego przedmiotu, to jest możliwe dalsze jego sprecyzowanie poprzez wskazanie określonych cech tego przedmiotu np. określenie sposobu wykorzystywania lub jakim celem służy. Pamiętać należy, że to nie osoba podatnika decyduje o zwolnieniu, ale rodzaj przedmiotu opodatkowania.

Słownik języka polskiego Wydawnictwo Naukowe PWN SA podaje, że organy władzy stanowią „instytucje, osoby rządzące czymś”. Według definicji zawartej w art. 5 §2 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2000 r. nr 98, poz. 1071 ze zm.) organami administracji publicznej są ministrowie, centralne organy administracji rządowej, wojewodowie, działające w ich imieniu lub we własnym imieniu inne organy administracji rządowej (zespolonej i niezespolonej), organy i podmioty, które są powołane z mocy prawa lub na podstawie porozumień powołane do rozstrzygania w spraw indywidualnych w drodze decyzji administracyjnych oraz (art. 5 §2 pkt 6) organy jednostek samorządu terytorialnego.

Wyrażenie „ochrony prawa” jest użyte w art. 4 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 30 czerwca 2005 r. o finansach publicznych (Dz.U. Nr 249, poz. 2104 ze zm.). w przepisie tym jest postanowione, że sektor finansów publicznych tworzą organy władzy publicznej, w tym organy administracji rządowej, or-

gany kontroli państwowej i ochrony prawa, sądy i trybunały. Wymienione w tym przepisie podmioty z prawnego punktu widzenia są jednostkami organizacyjnymi Skarbu Państwa, natomiast z finansowego punktu widzenia mają one najczęściej formę organizacyjno-prawną jednostek budżetowych (C. Kosikowski, Sektor..., s. 9).

W przepisach nie występuje wyrażenie „ochrony prawnej” a jedynie „ochrony prawa”.

Zwolnienie od podatku od nieruchomości wprowadzone przedmiotową uchwałą nie jest zwolnieniem przedmiotowym; ma charakter zwolnienia przedmiotowo-podmiotowego, a takiego Rada Miejska nie może wprowadzić na podstawie art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 12 stycznia o podatkach i opłatach lokalnych. Ponadto uchwała Rady Gminy jako akt prawa miejscowego winna być tak zredagowana, aby dla każdego adresata była jednoznacznie zrozumiała. Każdy przepis prawa miejscowego winien być sformułowany w sposób precyzyjny i czytelny, tak by wynikało z niego, kto, w jakich okolicznościach i jak powinien się zachować, żeby osiągnąć skutek wynikający z tego przepisu.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w sentencji.

Przewodnicząca Kolegium
Regionalnej Izby Obrachunkowej
w Poznaniu
(-) Grażyna Wróblewska

Pouczenie: Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu w terminie 30 dni od daty doręczenia, za pośrednictwem Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Poznaniu.

622

UCHWAŁA Nr 18/1079/2009 KOLEGIUM REGIONALNEJ IZBY OBRACHUNKOWEJ W POZNANIU

z dnia 2 grudnia 2009 r.

Na podstawie art. 18 ust. 1 pkt 1 i art. 11 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 7 października 1992 r. o regionalnych izbach obrachunkowych (Dz.U. z 2001 r. Nr 55, poz. 577 ze zm.) oraz art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 ze zm.) Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Poznaniu: orzeka nieważność postanowień §1 pkt 3 uchwały Nr XXXI/176/2009 Rady Miejskiej w Stawiszynie z dnia 6 listopada 2009 r. w sprawie wysokości stawek opłaty targowej na rok 2010 jako sprzeczne z art. 15 ust. 1 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r.

o podatkach i opłatach lokalnych (tekst jednolity: Dz.U. z 2006 r. Nr 121, poz.844 z późn. zm.)

Uzasadnienie

Przedmiotową uchwałą doręczoną tutejszej Izbie w dniu 16 listopada 2009 roku, Rada Miejska w Stawiszynie powołując się na postanowienia art. 18 ust. 2 pkt 8 ustawy z dnia 08 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz.U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 ze zm.) oraz art. 15 i 19 pkt 1 litera „a” i pkt 2 ustawy z dnia 12 stycznia 1991